

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 4. Nosocomium, & Xenodochium peregrinis aperiuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

gii indicijs stratum. Quorum arma ad Lauretum fluitantia cognita in littore, prius fere quam nunciari posset, insignem fecerunt hostium cladem. Ibi enim vero exultare Lauretani, aduenæque: auditas profecto à Deo Deique parente preces puerorum piorumque. aperuisse aliquando oculos ultorem Turcicæ superbiæ Deum: alius alium hortatione firmare, talem vt Præsidem præcipuo colerent honore, cuius præsidio totam illam Italiæ oram cernerent præfenti Turcarum formidine liberatam.

Nosocomium, & Xenodochium excipiendis peregrinis aperiuntur. sacra Aedes ædificijs ornatur.

Cap. I V.

AT Pontifex tali nuncio admodum lætus, ne benignior in indigenas, quam in peregrinos foret; Nosocomium Laureti eadem fere tempestate absolutum aperuit, ægris aduenis præcipue curandis. Alius porro locus scabiosis, leprosisque extra moenia, ne quid cæteros eorum contagio læderet, assignatus. Ab ægris inde ad sanos cura conuersa, Xenodochium pauperibus peregrinis excipiendis institutum, vbi benigne alebantur per triduum: & discedentes pane, vino, calceis, pecunia iuuebantur. Hæc hospitalitatis, & Christianæ charitatis fama, mirum quantum vel aduenis religionis, vel Lauretano templo opum adiecerit; cunctis ferme exteris gentibus expertam in suis peregrinis Lauretanam benignitatem remunerantibus. Adeo vera in pauperes liberalitas auget magis opes, quam minuit. Deus quippe benignitatis fontem, ne exhauriatur, bonis identidem auget; ac benignis largitoribus benigne suppeditat, quod deinceps egentibus largiantur. Nec vero dum exardescunt hæc Christianæ caritatis officia, Lauretana opera à Clemente inchoata interim refrixere. Nihilominus Pauli iussu syluæ
noxia

Nosocomiū
& Xenodoc.

Hospitalitas
Lauretana.

noxiae caedebantur: nebulosae siccabantur lacunae: colles Lauretanae sedi officientes ad solum diruebantur. Surgebant eodem tempore aedes Pontificiae: exstruebatur porticus: templi tholus plumbeis integebatur laminis: magna illa sacrosanctae Domus caelata crusta (quae haud procul fastigio aberat) praecipue vrgebatur. Iam peruetustum, ac fumosum lacunar tectumque architectus ex Pontificis autoritate deiecerat. Et quia concamerandi sacelli ratio exigebat, summos etiam parietes semicirculis, & pictis fictilibus insignes pariter cum tintinnabuli, camini que culminibus, demolitus erat. Igitur solidus fornix nouis magis, quam veteribus parietibus incumbens, imponitur: nitidus tum quidem, & concinnus erat; sed hodie propter copiam luminum horridus fumosusque. Porro ne ea, quae ex augustissima Virginis cella necessitas detraxerat, hominum incuria perderet, sacras trabes, asseres, tegulas, tabulasque, & quaecunque ad tectum sanctissimae Aedis pertinebant, sub eiusdem pavimento defodi placuit. Itaque haec cum fide inibi sunt defossa: ut loco mota, quam minimum locum mutarent.

Reliquiae sacelli Lauretani miraculis fulgent, & Aedis Lauretanae religionem propagant.

Cap. V.

CAETERUM fictilia, & quaedam laqueati tecti tabulae, pro sacris reliquijs, ut erant, asseruatae, partim miraculorum materiam praebuerunt, partim etiam Aedis Lauretanae religionem longe, ac late propagarunt. Vetus opinio erat, vasa illa fictilia in armario B. Virginis ab Apostolis olim reperta, atque idcirco cum Natalis eius domus consecraretur, ab iisdem in summis sacelli parietibus collocari iussa non ornandae magis aedis gratia, quam illorum religionis tuendae. Adiuuabant hanc opinionem quaedam
non